

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж-Пои 19/17
01.06.2018. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Мирјане Поповић и Снежане Димитријевић, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Мијушковић, записничарем, у поступку за привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела **окривљеног АА**, одлучујући о жалбама заменика јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца власника окривљеног АА и пуномоћника власника трећег лица ПД “ББ” д.о.о. ..., адвоката Драгослава Огњановића, изјављеним против решења Вишег суда у Београду Пои.бр.3/17 од 28.07.2017. године, након рочишта одржаног у смислу одредбе члана 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела дана 20.12.2017. године, 29.01.2018. године и 22.03.2018. године и већања и гласања дана 01.06.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ жалбе браниоца власника окривљеног АА и пуномоћника власника трећег лица ПД “ББ” д.о.о., адвоката Драгослава Огњановића, укида се привремено одузимање од власника трећег лица ПД “ББ” д.о.о. ванкњижног права сувласништва на земљишту површине 7а99м2, на КП ... ЛН ... КО ..., и то права на 6/9 идеалних делова, на основу уговора о купопродаји овереног код јавног бележника Србислава Цвејића под ОПУ 58-214 од 12.09.2014. године и анекса уговора овереног код истог нотара под ОПУ 776/2015 дана 15.04.2015. године, одређено ставом III тачка 1. изреке решења Вишег суда у Београду Пои.бр.3/17 од 28.07.2017. године, док се жалба заменика јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, као и у преосталом делу жалба браниоца власника окривљеног АА и пуномоћника власника трећег лица ПД “ББ” д.о.о., адвоката Драгослава Огњановића, изјављене против решења Вишег суда у Београду Пои.бр.3/17 од 28.07.2017. године **ОДБИЈАЈУ** као неосноване.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Пои.бр.3/17 од 28.07.2017. године, у ставу I изреке, делимично је усвојен захтев за привремено одузимање имовине Вишег јавног тужилаштва у Београду Оик.бр.1/17 од 03.05.2017.године, па је од власника окривљеног

стамбено пословног објекта спратности По+П+4+Таван, у ..., у улици ... бр. ..., на КП ... КО ..., а наведени уговор о деоби је закључен код јавног бележника Србислава Цвејића под ОПУ 63/2014 дана 12.09.2014. године и закључењу наведеног уговора претходили су уговор о заједничкој изградњи, и то уговор оверен под бр. Ов 1445/05, 1448/05, 1454/05, 1455/05 и анекси уговора 3213/05, 302/07, 5650/06, 303/07, 3205/05, 305/07, 3214/05, 304/07,

9.право ванкњижног власништва на непокретности – стану бр. ... у ... улици бр. ..., на КП ... КО ... са припадајућим гаражним местом бр. ... површине 11,37м², АА је као купац дана 31.08.2011. године закључио уговор о купопродаји стана са продавцем ЈЈ из ..., и то трособног стана бр. ... површине 98м², који се налази у поткровљу, стамбено пословне зграде у ..., у улици ... бр. ... на КП ... КО ..., са припадајућим гаражним местом бр. ..., површине 11,37 м², по цени од 64.630,00 евра у “сивој” фази градње, а који је Уговор о купопродаји оверен код Првог основног суда у Београду под Ов бр.134010/2011 од 31.08.2011. године.

10.право својине са уделом од 1740/1800 на кући, површине у основи 64 м², приземна, бр. Зграде ..., изграђена на катастарској парцели број ... КО ..., у улици ... у ..., уписано у лист непокретности ... КО ...,

11.право сусвојине са уделом од ... на стану бр. ..., површине у основи 27м², изграђена на катастарској парцели број ... КО ..., у улици ... у ..., уписано у лист непокретности ... КО ...,

12.право сусвојине са уделом од на стану бр. ..., површине у основи 14м², изграђена на катастарској парцели број ... КО ..., у улици ... у ..., уписано у лист непокретности ... КО 3...,

13.право сусвојине са уделом од 1740/1800 на кући, површине у основи 55м², кућа бр. ..., приземна, изграђена на катастарској парцели број ... КО ..., у улици ... бр. ... у ..., уписано у лист непокретности ... КО ...,

14.право сусвојине са уделом од ... на стану бр. ..., површине у основи 28м², изграђена на катастарској парцели број ... КО ..., у улици ... у ..., уписано у лист непокретности ... КО ...,

15.право сусвојине са уделом од ... на стану бр. ..., површине у основи 28м², изграђена на катастарској парцели број ... КО ..., у улици ... у ..., уписано у лист непокретности ... КО ...,

16.право сусвојине са уделом од ... на кући, површине у основи 33м², приземна, бр. Зграде ..., изграђена на катастарској парцели број ... КО ..., у улици ... у ..., уписано у лист непокретности ... КО ...,

17.право сусвојине са уделом од ... на стану бр. ..., површине у основи 14м², изграђена на катастарској парцели број ... КО ..., у улици ... у ..., уписано у лист непокретности ... КО ...,

18.право сусвојине са уделом од ... на кући, површине у основи 19м², приземна, бр. Зграде ..., изграђена на катастарској парцели број ... КО ..., у улици ... у ..., уписано у лист непокретности ... КО ...,

19.право сусвојине са уделом од ... на стану бр. ..., површине у основи 14м², изграђена на катастарској парцели број ... КО ...а, у улици ... у ..., уписано у лист непокретности ... КО

20.право сусвојине са уделом од ... на помоћној згради, површине у основи 41м², приземна, објекат бр. ..., изграђена на катастарској парцели број ... КО ..., у улици ... у ..., уписано у лист непокретности ... КО ...,

21.право сусвојине са уделом од ... на згради за коју није позната намена, површине у основи 5м², приземна, објекат бр. ..., изграђена на катастарској парцели број ... КО ..., у улици ... у ..., уписано у лист непокретности ... КО ...,

22.право сусвојине са уделом од ... на земљишту, површине 3а77м² на катастарској парцели број ... КО ..., у улици ... у ..., уписано у лист непокретности ... КО

За објекте који су означени од броја 10. закључно са бројем 22. утврђено је да је 1/4 горе наведених непокретности у улици ... бр. ..., АА стекао уговором о размени непокретности закљученим дана 04.11.2005. године са четири физичка лица.

23.право сусвојине са уделом од 1/2 породичне стамбене зграде, површине у основи 51м², приземна, која је изграђена на катастарској парцели број ... КО ..., у улици ... бр. ... у ..., и наведену непокретност је стекао на основу уговора о купопродаји непокретности, који уговор је оверен у Другом општинском суду у Београду под Ов бр. 5558/2007 дана 03.05.2007. године.

24.право сусвојине са уделом од 1/4 стана бр., површине 21м², у призмељу породичне стамбене зграде, изграђене на катастарској парцели бр. ... КО ..., у улици ...а бр....., у ..., све уписано у ЛН бр. ... КО ..., које је стекао на основу уговора о продаји непокретности који је оверен у Другом општинском суду у Београду дана 07.08.2008. године под Ов бр.13386/08.

Ставом II изреке решења делимично је одбијен захтев за привремено одузимање имовине Вишег јавног тужилаштва у Београду Оик.бр.1/17 од 03.05.2017. године да се од власника окривљеног АА, привремено одузме:

1.право ванкњижног сувласништва земљишта на КП ... КО ... површине 7а79м², ЛН ... КО ..., и то ПД "ББ" д.о.о." ... право на 6/9 идеалних делова, а АА као физичко лице, КК и ЛЛ, право својине са сувласничким уделима од по 1/9 идеалних делова, Уговор о купопродаји оверен код јавног бележника Србислава Цвејића под ОПУ 58-2014 од 12.09.2014. године и анекс уговора оверен код истог нотара под ОПУ 776/2015 дана 15.04.2015. године.

Ставом III изреке решења усвојени су захтеви за привремено одузимање имовине Вишег јавног тужилаштва у Београду Оик.бр.1/17 од 01.03.2017. године и од 24.05.2017. године, па је од власника трећег лица ПД “ББ” д.о.о., чији је оснивач са 100% удела и законски заступник – директор АА, привремено одузето:

1. ванкњижно право сувласништва земљишта на КП ... КО ... површине 7a79м2, ЛН ... КО ..., и то право на 6/9 идеалних делова, на основу Уговора о купопродаји овереног код јавног бележника Србислава Цвејића под ОПУ 58-2014 од 12.09.2014. године и анекса уговора овереног код истог нотара под ОПУ 776/2015 дана 15.04.2015.године.

2. ванкњижно право власништва зграде угоститељства – хотела ... на ..., ..., која је у склопу предузећа АД “RECREATOURS” из Београда са припадајућим посебним деловима непокретности на КП ... КО ... површине у основи 3.105м2 уписана у ЛН ... КО ..., структуре По+Пр+СП, на основу уговора о продаји непокретности који је оверен код јавног бележника Слађане Рајић из Пријепоља под ОПУ бр. 572/2015 од 30.11.2015. године.

3. право својине на пловном објекту – чамцу са кабином марке Monterey модел 270 CR, регистарских ознака ..., година производње 2007, број корита, број мотора ..., марка мотора Mercury, боја бела са црвеним боковима, дужине 8,80м, ширине 6,60м, уписан у Лучкој капетанији ...

Истим решењем, управљање привремено одузетом имовином поверено је Дирекцији за управљање одузетом имовином у саставу Министарства правде Републике Србије, па је одређено да ће Привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела трајати најдуже док суд не одлучи о захтеву за трајно одузимање имовине, с тим да ће суд најмање једном годишње, по службеној дужности, а до подношења захтева за трајно одузимање имовине, преиспитати одлуку о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Против наведеног решења жалбе су изјавили:

-заменик јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, с предлогом да Апелациони суд у Београду у смислу одредбе члана 467 став 4 ЗКП уважи жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду и решење Вишег суда у Београду Пои.бр.3/17 од 28.07.2017. године укине и врати на поновно одлучивање, односно да решење преиначи тако што ће да усвоји захтев Вишег јавног тужилаштва у Београду Оик.бр.1/17 од 03.05.2017. године да се од власника окривљеног АА привремено одузме право ванкњижног сувласништва земљишта на КП ... КО ..., површине 7a79 м2, ЛН ..., КО ..., и то ПД “ББ” д.о.о. право на 6/9 идеалних делова, а АА као физичког лица, КК и ЛЛ, право својине на сувласничким уделима од 1/9 идеалних делова, Уговор о купопродаји оверен код јавног бележника Србислава Цвејића под ОПУ 58-2014 од 12.09.2014. године и анекс уговора оверен код истог нотара под ОПУ 776/2015 дана 15.04.2015.године.

-бранилац власника окривљеног АА и пуномоћник власника трећег лица ПД “ББ” д.о.о., адвокат Драгослав Огњановић, из свих законских разлога, с предлогом да другостепени суд закаже рочиште на које ће позвати власника, његовог браниоца или пуномоћника и јавног тужиоца и по одржаном рочишту у целости усвојити жалбу окривљеног АА и укинути привремено одузимање имовине.

Заменик Апелационог јавног тужиоца у Београду је у поднеску КТР-I бр.43/2017 од 28.12.2017. године предложио да се жалба тужиоца усвоји, а жалба браниоца окривљеног АА одбије као неоснована и првостепено решење укине или преиначи, сходно тужиоцевом жалбеном предлогу.

Апелациони суд у Београду је одржао рочиште у смислу члана 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, на коме је саслушао власника окривљеног АА и испитао сведоке ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ и ОО и прочитао писане доказе у списима предмета, па је, након што је размотрио списе предмета, заједно са побијаним решењем, изјављеним жалбама и предлогом заменика јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду датим у наведеном поднеску, донео одлуку као у изреци решења.

По налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд нашао да су у односу на власника окривљеног АА и власника треће лице ПД “ББ” д.о.о. испуњени сви кумулативно прописани услови из члана 25 у вези члана 23 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела за привремено одузимање имовине ближе описане у ставу I и ставу III тачка 2. и тачка 3. изреке побијаног решења и у образложењу решења за своју одлуку дао јасне, уверљиве, довољне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Наиме, супротно наводима жалбе браниоца власника окривљеног АА и пуномоћника власника трећег лица ПД “ББ” д.о.о., адвоката Драгослава Огњановића, којима се оспорава постојање несразмере између законитих прихода и расхода окривљеног, по оцени овог суда, правилно је првостепени суд на основу приложених доказа у списима предмета утврдио да постоје основи сумње да је имовина власника окривљеног АА, наведена у ставу I изреке решења, проистекла из кривичног дела, јер постоји очигледна несразмера између законитих прихода и расхода, како окривљеног АА лично, тако и чланова његове породице, као и да постоје основи сумње да је имовина власника трећег лица ПД “ББ” д.о.о., наведена у ставу III тачка 2. и тачка 3. изреке решења такође проистекла из извршења кривичног дела власника окривљеног АА, а потом пренета на то правно лице.

Ценећи постојање основа сумње да је имовина власника окривљеног и власника трећег лица проистекла из кривичног дела, првостепени суд је разматрао постојање несразмере између имовине окривљеног АА и његове супруге и њихових законитих прихода, па је, с обзиром да је на основу извештаја Дирекције полиције – Управе криминалистичке полиције – Службе за организовани криминал – Јединице за финансијске истраге утврдио да је окривљени АА остварио у периоду од 2003. до 2016. године годишње законите приходе из и ван радног односа у износу од 7 евра, а његова

супруга ПП 24.473 евра, дакле да је породица АА у наведеном периоду остварила годишњи приход од 24.481 евра, те да је потрошачка корпа једног члана домаћинства за наведени период износила 23.159 евра, као и да су расходи на име куповине непокретности у наведеном периоду износили 495.000 евра, супротно наводима жалбе браниоца окривљеног којима се оспорава постојање несразмере између имовине окривљеног и његових законитих прихода и истиче да је суд прихватио обрачун потрошачке корпе за период од 2003. до 2016. године за шест чланова породице, иако домаћинство окривљеног није током наведеног периода бројало шест чланова, јер су се деца родила 2006., 2010., 2011. и 2015. године, правилно закључио да постоји очигледна несразмера између законитих прихода и расхода окривљеног АА, с обзиром да је, дакле, супруга окривљеног из својих законитих прихода могла да покрије само своју потршачку корпу, а да окривљени из својих законитих прихода није могао да обезбеди новчана средства ни за покриће потрошачке корпе само једног члана домаћинства, а не за још четири члана домаћинства, колико деце је у периоду од 2006. до 2015. године добио са супругом, услед чега су се, током наведеног периода, расходи на име потрошачке корпе увећавали, додатно имајући у виду чињеницу да из списка предмета произилази да окривљени има још непокретности, будући да је поднео захтеве за легализацију објеката на још 60 локација на територији Београда, што само увећава његове расходе, као и чињеницу да везано за утврђени износ од 495.000 евра на име расхода за куповину непокретности, из списка предмета произилази да се углавном радило о куповини парцела и објеката старије градње, а да су предмети захтева за привремено одузимање имовине непокретности новије изградње, на основу чега првостепени суд правилно закључује да је био потребан додатан велики новчани износ за изградњу нових стамбених објеката. Истовремено, правилно првостепени суд није прихватио као приход износ од 160.695 евра, који је окривљени, према наведеном извештају, имао на име продаје непокретности, налазећи да је окривљени претходно морао имати расходе на име куповине или изградње тих непокретности, с обзиром да није пружио доказе да су исте стечене неким бестеретним правним послом, услед чега се у конкретном случају приходи од продаје непокретности анулирају са расходима на име стицања истих.

Правилно је, такође, с тим у вези, првостепени суд ценећи наводе из одговора на захтев за привремено одузимање имовине браниоца окривљеног АА, адвоката Драгослава Огњановића, и приложене доказе утврдио да непокретности које су од окривљеног привремено одузете исти није могао стећи на законит начин. Наиме, утврђујући на странама 22. и 23. образложења решења најпре начин на који је окривљени стекао прву непокретност, односно непокретности, у улици ... , првостепени суд је имао у виду да из доказа у списима предмета произилази да је окривљени АА, заједно са РР, СС и ТТ, на основу уговора са Дирекцијом за грађевинско земљиште и изградњу Београда закупио грађевинско земљиште на период од 99 година, и то парцеле у улици ..., КО ..., почев од 2007. године, где су претходно без дозволе изградили или реконструисали непокретности, као и да су потом на основу решења о грађењу, којим је одобрено да се изведу радови на стамбеном објекту спратности ПО+П+2, изградили објекат површине 587,01м², па је, сходно наведеном, правилно закључио да окривљени, као сувласник, с обзиром на његове законите приходе од 7 евра годишње, непокретности у улици ... није могао стећи из својих законитих прихода, односно да су исте у очигледној несразмери са његовим законитим приходима, имајући

у виду износ потребан на име закупнине, као и издатке на име изградње наведеног објекта. Сходно наведеном, правилно је, истовремено, првостепени суд закључио да су и све непокретности које су потом проистекле продајом или разменом непокретности на тој локацији такође имовина која је у очигледној несразмери са законитим приходима окривљеног и, с тим у вези, изјашњавајући се на наводе из поднетог одговара на захтев за привремено одузимање имовине Вишег јавног тужилаштва у Београду, у образложењу решења на странама од 20. до 26. детаљно и исцрпно образложио свој став да непокретности на адресама у улици ..., у улици ..., у улици ... бр. ..., бр. ..., бр. од ... до ... и у улици ... бр. ... и ... представљају непокретности за које постоје основи сумње да су проистекле извршењем кривичног дела, јер је вредност истих у очигледној несразмери са законитим приходима окривљеног.

С тим у вези, Апелациони суд у Београду је посебно ценио жалбене наводе браниоца власника окривљеног АА, којима се истиче да је првостепено решење, у делу у ком је у ставу I изреке од окривљеног привремено одузета имовина ближе описана у тачкама од 1. до 24. засновано на погрешно утврђеном чињеничном стању, јер је суд у потпуности прихватио као тачан обрачун из извештаја Дирекције полиције – Управе криминалистичке полиције од 05.04.2017. године у погледу прихода које је окривљени остварио у периоду од 2003. до 2016. године, иако наведени извештај обилује нелогичностима и грешкама, односно иако нису узети у обзир стварни приходи окривљеног, те да је прихватајући такав обрачун суд поставио погрешну тезу о приходима окривљеног од 7 евра на којој гради конструкцију о наводној диспропорцији између прихода и расхода окривљеног, па је нашао да су исти неосновани, будући да су у извештајима Дирекције полиције - Управе криминалистичке полиције – Службе за организовани криминал – Јединице за финансијске истраге, на основу којих је суд вршио утврђивање прихода и расхода окривљеног, наведени законити приходи окривљеног АА који су пријављени надлежним државним органима, а који се једино могу сматрати валидним, као и с обзиром да је првостепени суд, након оцене доказа прикупљених током финансијске истраге и доказа приложених уз одговор на захтев Вишег јавног тужилаштва у Београду, у образложењу побијаног решења дао детаљну анализу висине прихода окривљеног коју је упоредио са вредношћу имовине која је од окривљеног привремено одузета и за свој закључак да наведени докази указују на очигледну несразмеру између имовине која је од окривљеног привремено одузета и његових законито стечених прихода дао јасне, довољне, аргументоване и уверљиве разлоге, додатно имајући у виду да окривљени и његов бранилац током првостепеног, ни другостепеног поступка нису доставили доказе и податке о евентуалним додатним законитим приходима окривљеног и његове супруге који нису пријављени надлежној Пореској управи, а који би били од утицаја на другачију оцену суда у погледу постојања очигледне несразмере између прихода и имовине окривљеног.

Неосновано се, такође, жалбом браниоца власника окривљеног АА истиче да је на штету окривљеног његова привредна активност у побијаном решењу сведена на период од 2003. године, као да окривљени пре тог периода није радио, ни уштедео. Ово с тога што из извештаја Министарства унутрашњих послова – Дирекције полиције – Управе криминалистичке полиције – Службе за борбу против организованог криминала - Јединице за финансијске истраге произилази да окривљени није остварио приходе из и ван радног односа пре 2003. године, нити је бранилац окривљеног у одговору на захтев

Вишег јавног тужилаштва у Београду, као ни у поступку пред Апелационим судом у Београду доставио доказе о томе да је окривљени остварио законите приходе пре 2003. године, будући да је на рочишту одржаном пред другостепеним судом окривљени само истакао чињеницу да је пре 2003. године имао радњу за трговину мобилним телефонима, као и да има документацију која говори у прилог томе да је по том основу остваривао приходе и да ће исту доставити суду, у складу са чим, међутим, није поступио, већ је суду само достављено решење о упису 2001. године у регистар СЗТР за сервисирање и продају мобилних и фиксних телефона, али не и доказ о промету и приходима наведене радње. Имајући у виду наведено, Апелацини суд није прихватио исказ окривљеног АА који је на рочишту одржаном пред другостепеним судом изјавио да је део средстава за инвестирање у први објект у улици ... обезбедио управо од зараде коју је остварио за три године рада радње за трговину мобилним телефонима.

Осим тога, по оцени овог суда, неосновано се жалбом браниоца власника окривљеног АА истиче да је суд у потпуности занемарио приходе које је окривљени остварио кроз привредна друштва, као и да је исте маргинализовао стављајући их у пропорцију са поднетим захтевима за легализацију објекта, иако је чињеница да је неко подносилац захтева за легализацију само доказ о легитимацији тог лица у управном поступку, а не и о имовинским правима учесника у управном поступку. Ово из разлога што је првостепени суд на страни 28. образложења решења дао јасне и аргументоване разлоге за свој закључак да је чињеница да је окривљени имао приходе од привредних друштава, чији је власник, без утицаја на другачију одлуку, правилно указујући да би се, уколико би се као приходи ценили приходи које је окривљени евентуално могао да оствари из привредних друштава, са друге стране, као расходи морали обрачунати расходи за куповину непокретности на 60 локација у Београду за које је поднео захтеве за легализацију, као и на чињеницу да су за утврђивање законитих прихода и расхода једино релевантни извештаји достављени од Пореске управе и Фонда за пензијско и ивалидско осигурање, и истовремено истичући да се приходи који се остварују, а не пријављују надлежним органима, не могу сматрати легалним приходима.

Апелациони суд у Београду је посебно ценио жалбене наводе браниоца власника окривљеног АА којима се истиче да нема реалног упоришта за сумњу суда у валидност уговора о зајму, јер је уобичајено да се пријатељима новац позајмљује предавањем на руке и без средстава обезбеђења, сходно чему је био дужан да наведене приходе цени као законито стечене, па је нашао да су исти неосновани. Наиме, ценећи наводе из одговора на захтев за привремено одузимање имовине Вишег јавног тужилаштва у Београду да је окривљени АА новчана средства за куповину непокретности у улици ... бр. ... обезбедио бескаматном позајмицом на основу уговора о зајму закљученог са ЋЋ (из ког произилази да је ЋЋ дана 03.04.2007.године АА позајмио износ од 200.000 евра бескаматно, са роком враћања до 03.04.2017. године), као и да је део новчаних средстава за куповину непокретности у улици ... бр. ... до ... окривљени обезбедио из уговора о зајму закљученог са УУ (из ког произилази да је УУ дана 05.11.2007.године АА позајмио износ од 90.000 евра бескаматно, са роком враћања до 05.11.2017. године), правилно првостепени суд истима није поклонио веру, имајући у виду чињенице да се ради о великим новчаним износима који су предавани на руке, а не преко рачуна, затим да уговори нису оверени, да су сачињени без присуства сведока, као и да њима нису

предвиђена средства обезбеђења, што, и по оцени овог суда, указује да се ради о фиктивним уговорима које су именована лица са окривљеним, са којим су у пријатељским односима, сачинила ради лажног приказивања његових законитих прихода. Из истих разлога Апелациони суд у Београду није прихватио ни исказ сведока ЋЋ дат на рочишту одржаном пред овим судом, којим је потврдио наводе окривљеног да му је позајмио 200.000 евра у кешу, са роком враћања од 10 година, о чему су сачинили уговор који нису оверили, нити су успоставили средство обезбеђења, додатно имајући у виду да је сведок ЋЋ, између осталог, изјавио да му је окривљени од позајмљеног износа од 200.000 евра вратио 160.000 евра, о чему, међутим, суду није доставио доказ, иако је изјавио да о томе наводно има две признанице, те да, иако је 2017. године истекао уговорени рок за враћање зајма, са окривљеним није сачинио анекс уговора у погледу враћања преосталог износа од 40.000 евра, као ни исказ сведока УУ дат на рочишту одржаном пред овим судом, у ком је навео да је са окривљеним закључио уговор о зајму на износ од 90.000 евра и сачинио признаницу са роком враћања од 10 година, који му је предао у кешу и без присуства сведока, али да је интерни договор био да му окривљени на име те позајмице да стан на локацији у ... улици површине 85м² до октобра 2020. године када му син пуни 18 година, посебно имајући у виду да је сведок, када му је предочено да из члана 2. уговора произилази да је зајмопримац дужан да врати дуг до 05.11.2017. године и да је предвиђена обавеза плаћања законске затезне камате, објаснио да је, без обзира на то што је тако било дефинисано у уговору, између њих постојао интерни договор везан за предају стана, као и да по истеку уговореног рока за враћање зајма 2017. године нису сачинили никакав уговор, нити анекс уговора, а које објашњење је, по оцени овог суда, животно нелогично и неуверљиво, посебно када се има у виду висина новчаног износа у питању и чињеница да је сведок окривљеном позајмио новчани износ који наводно представља његову уштеђевину за куповину стана сину.

Овај суд је такође ценио Предуговор о продаји стана бр. ... у улици ... бр. ... од 10.02.2016. године закључен између окривљеног, као продавца, и ОО, као купца, достављен у прилогу жалбе браниоца власника окривљеног АА, као и исказ сведока ОО дат с тим у вези на рочишту одржаном пред Апелационим судом у Београду, али им није поклатио веру налазећи да се истима не доказују тврдње одбране о законитим приходима окривљеног оствареним на основу наведеног предуговора, имајући у виду да предметни предуговор није оверен, затим да не постоји писани доказ о наводима сведока да је окривљеном на име капаре и дела купопродајне цене исплатио 50.000 евра, затим будући да је животно нелогично да се толика новчана средства предају на руке, а за шта ни сам сведок није имао објашњење, као и с обзиром на чињеницу да је сведок навео да предметни стан користи иако по истеку уговореног рока није исплатио већи део купопродајне цене, као и без обзира што је предуговором предвиђено да ће се у том случају уговор раскинути по самом закону.

Апелациони суд у Београду је имао у виду и да је окривљени на рочишту одржаном пред овим судом, између осталог, изјавио да је део средстава за инвестирање 2003. године у објекат у улици ... обезбедио позајмицом од свог пријатеља ЉЉ у износу од 50.000 евра, који му је и касније више пута позајмљивао новац који је уредно враћао, али без признаница, као и да је сведок ЉЉ, испитан на рочишту пред Апелационим судом у Београду у свом исказу потврдио наводе окривљеног истичући да му је често

давао новац на зајам, и то предајом у кешу и на руке и да му је овај новац увек враћао, па да му је 2002. или 2003. године дао износ од 50.000 евра, који му је окривљени вратио после годину дана, те да му је и за куповину хотела "... на позајмио износ од 30.000 евра, који му још увек није вратио, као и да никада, када му је позајмљивао новац, нису сачињавали писане уговоре, нити су уговарали рок враћања, односно успостављали средство обезбеђења, те да са тим нико никада није био упознат, па истима није поклатио веру налазећи да је животно нелогично и неуверљиво да о позајмици тако великог новчаног износа који се предаје на руке и без присуства сведока не постоји никакав писани доказ, односно да сведок са окривљеним није сачинио и оверио уговор, или признаницу, није уговорио рок за враћање позајмице, нити је успоставио одређено средство обезбеђења.

Такође, Апелациони суд у Београду је ценио наводе жалбе браниоца окривљеног којима се посебно истиче да се окривљеном ставља на терет кривично дело изнуда у покушају, из чега произилази да није могао стећи било какву имовину извршењем кривичног дела, па је нашао да су исти без утицаја на другачију одлуку, с обзиром да приликом одлучивања о захтеву за привремено одузимање имовине није потребно доказивати да имовина која је предмет захтева за одузимање имовине потиче из кривичног дела које се окривљеном ставља на терет и због ког се води кривични поступак, већ само да између вредности имовине и законитих прихода власника постоји очигледна несразмера, а коју чињеницу је првостепени суд ценио и несумњиво утврдио, те је правилно нашао да у конкретном случају сви изведени докази указују на то да постоји очигледна несразмера између вредности имовине и законитих прихода окривљеног.

Истовремено, неосновано се у изјављеној жалби браниоца окривљеног истиче да у конкретном случају првостепени суд није навео на основу чега је закључио да постоји опасност да ће касније одузимање имовине бити отежано, односно онемогућено, имајући у виду да је правилно првостепени суд на странама 32. и 33. образложења решења навео да се разлози који оправдавају потребу за привременим одузимањем имовине огледају у томе што из списка предмета произилази да је окривљени АА својим непокретностима већ располагао, тако што је продао станове у улици ... и продаје станове и на другим локацијама, а у вези са чињеницом да су предмет захтева за привремено одузимање имовине од власника окривљеног АА зграде за колективно становање у које је инвестирао управо ради продаје станова, услед чега, и по оцени Апелационог суда у Београду, постоји вероватноћа да ће располагати наведом имовином и на тај начин омогућити трећим савесним лицима да стекну предметне непокретности, а што би отежало или онемогућило даљи поступак евентуалног трајног одузимања имовине.

Испитујући првостепено решење у делу у коме је у ставу III изреке од власника трећег лица ПД "ББ" д.о.о. у тачки 2. и тачки 3. одузето ванкњижно право власништва на хотелу "... на ... и право својине на пловном објекту – чамцу са кабином марке "Monterey" модел 270 CR, регистарских ознака ..., Апелациони суд је нашао да су испуњени законом прописани услови и за привремено одузимање наведене имовине.

Наиме, супротно наводима жалбе пуномоћника власника трећег лица којима се

истиче да није доказано да постоје основи сумње да имовина која је од ПД ПД “ББ” д.о.о. одузета проистиче из кривичног дела и да је окривљени спорну имовину пренео на то правно лице, већ да се ради о посебној имовини привредног друштва, по налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд, имајући у виду да приходи које је наведено привредно друштво остварило нису у сразмери са имовином тог друштва, у вези са чињеницом да је оснивач са 100% удела ПД “ББ” д.о.о. окривљени, за чију имовину је утврђено да постоје основи сумње да је проистекла из кривичног дела, закључио да су новчана средства за куповину хотела “...” на ... и чамца марке “Monterey” обезбеђена средствима окривљеног, а затим пренета на наведено привредно друштво.

Наиме, правилно је првостепени суд везано за хотел “...” на ..., који је ПД “ББ” д.о.о. уговором о купопродаји од 30.11.2015. године купило од “Recreatours” а.д., са припадајућим посебним деловима непокретности за износ од 37.500.000,00 динара, као и са покретним стварима које се налазе у хотелу за износ од 1.750.000,00 динара, што све износи око 327.000 евра, нашао да је за куповину предметног хотела окривљени АА дао део новчаних средстава за која нема доказ о законитом пореклу и која су у несразмери са његовим законитим приходима, а која је пренео на привредно друштво чији је власник и оснивач, што указује да је та имовина проистекла извршењем кривичног дела окривљеног, а затим пренета на треће лице.

Приликом доношења оваквог закључка, првостепени суд је имао у виду наводе из одговора на захтев за привремено одузимање имовине пуномоћника власника трећег лица ПД “ББ” д.о.о. да су новчана средства за куповину наведеног хотела обезбеђена једним делом на основу уговора о цесији, једним делом из кредита који је одобрен од стране Косовске банке у износу од 60.000 евра, као и уговором о зајму новца који је закључен дана 15.03.2015. године са ЊЊ, али је правилно нашао да су исти без утицаја, имајући у виду да се новчана средства из уговора о цесији, односно потраживање које је уступљено ПД “ББ” д.о.о. у конкретном случају не може сматрати приходом, будући да је цедент (“Ostrog point” Будва) уступио доспело ненаплаћено потраживање које има према дужнику “Recreatours” А.Д., у износу од 85.000 евра, а да је АА на име накнаде за то потраживање цеденту исплатио износ од 82.500 евра, услед чега се тај износ окривљеном цени као расход, али чиме се истовремено потврђује закључак да су средства за куповину наведеног хотела делом средства окривљеног АА, а за која нема доказе о законитом пореклу, као и с обзиром да у прилог навода који се односе на кредит у износу од 60.000 евра одобрен од стране Косовске банке није пружен доказ о кредиту, односно да ли се ради о наменском кредиту на име куповине предметног хотела или неком другом кредиту, затим да ли је и по ком основу исти одобрен, те какви су услови за враћање кредита предвиђени. Осим тога, правилно првостепени суд није поклонио веру наводима из одговора на захтев за привремено одузимање имовине пуномоћника власника трећег лица да је део новчаних средстава за куповину хотела обезбеђен уговором од 15.03.2015. године о зајму новца у износу од 100.000 евра закљученим са ЊЊ, са роком враћања од пет година, односно најкасније до 15.03.2020. године. Наиме, Апелациони суд у Београду је на наведене околности на рочишту одржаном у смислу члана 30 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела испитао у својству сведока ЊЊ, који је потврдио наводе да је окривљеном АА за куповину хотела “...” на ... на руке дао позајмицу од 100.000 евра, са роком враћања до

2020. године, о чему су сачинили уговор који нису оверели, нити су предвидели неко средство обезбеђења, али исказ овог сведока није прихватио, налазећи да је исти неистинит и, будући да је сведок пријатељ окривљеног, усмерен на побољшање положаја окривљеног у предметном поступку, односно на лажно приказивање законитих прихода окривљеног, имајући у виду да је животни нелогично и неуверљиво да окривљени и сведок нису оверили уговор о позајмици тако великог новчаног износа, да су исти сачинили без присуства сведока, као и да у наведеном уговору нису предвиђена средства обезбеђења, додатно с обзиром да је сведок изјавио да са окривљеним након предаје новца на руке није сачинио признаницу, док је, када му је предочена фотокопија признанице из списка предмета од 15.03.2015. године потврдио да се на истој налази његов потпис, што такође указује на неуверљивост исказа овог сведока.

Осим тога, и у погледу стицања права својине на чамцу марке “Monterey 270 CR” за износ од 4.369.680,00 динара, односно 36.000 евра, супротно наводима жалбе пуномоћника власника трећег лица, правилно је нашао првостепени суд да се ради о имовини која није у сразмери са приходима ПД “ББ” д.о.о. већ да су новчана средства за његову куповину обезбеђена од окривљеног АА, а затим пренета на ПД “ББ” д.о.о., имајући у виду да се не може прихватити да је наведено привредно друштво, како то правилно закључује првостепени суд, новчана средства за куповину пловног возила стекло на начин који је истакао пуномоћник власника трећег лица и бранилац окривљеног у одговору на захтев Вишег јавног тужилаштва у Београду за привремено одузимање имовине, односно тако што је ПД “ББ” д.о.о. остварило приходе од преко 400.000 евра куповином од “ФФ” д.о.о. непокретности за износ од 770.000 евра уговором о купопродаји непокретности у улици ... од 20.03.2014. године, које је потом на основу уговора о купопродаји закљученог након четири дана продало ПД “ХХ” д.о.о. по цени од 1.190.000,00 евра, с обзиром да ПД “ББ” д.о.о. није пружило доказ о пореклу новчаних средстава у износу од 770.000 евра за која је купило предметну непокретност, због чега се иста не могу сматрати законитим приходима, нити се, самим тим, приходи који су од њих остварени могу сматрати законитим.

Осим тога, супротно наводима жалбе пуномоћника власника трећег лица којима се истиче да у конкретном случају нису испуњени услови за одузимање имовине јер првостепени суд није навео на основу чега је закључио да постоји опасност да ће касније одузимање имовине бити отежано, односно онемогућено, по налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд закључио да постоје разлози који оправдавају потребу за привременим одузимањем предметне имовине од власника трећег лица ПД “ББ” д.о.о., који се огледају у томе што би у случају враћања имовине која је предмет привременог одузимања било онемогућено касније одузимање исте, будући да постоји реална опасност да би наведено лице предметну имовину отуђило. Ово из разлога што из списка предмета произилази да је ПД “ББ” д.о.о. имало намеру да располаже пловним возилом јер је закључило уговор о његовој купопродаји, који је затим раскинут, што управо указује да постоји степен вероватноће да ће наведено друштво располагати не само предметним пловним возилом, већ и непокретношћу коју поседује и на тај начин осујетити даљи поступак евентуалног трајног одузимања имовине.

У погледу имовине која се налази на КП ..., површине 7а99м², ЛН ... КО ..., а за коју је између ЦЦ, као продавца, (која је искључиви власник предметне непокретности) и ПД "ББ" д.о.о., АА, КК и ЛЛ, као купаца, (и то ПД "ББ" д.о.о. са правом на 6/9 идеалних делова, а АА, КК и ЛЛ са правом својине са сувласничким уделима од по 1/9 идеалних делова) закључен уговор о купопродаји непокретности, оверен код јавног бележника Србислава Цвејића под ОПУ 58-2014 од 12.09.2014. године и анекс уговора, оверен код истог нотара под ОПУ 776/2015 дана 15.04.2015. године, са уговореном купопродајном ценом од 250.000 евра, при чему је износ од 125.000 евра исплаћен на дан овере уговора од стране ПД "ББ" д.о.о., док су АА, КК и ЛЛ исплатили износ од 15.000 евра, односно по 5.000 евра, првостепени суд је нашао да окривљени АА није стекао право ванкњижног власништва на 1/9 предметне непокретности јер није исплатио купопродајну цену сразмерно свом уделу (1/9 укупне вредности непокретности износи 22.777 евра), ни у претежном делу, већ износ од 5.000 евра, затим јер нема података да је у државини непокретности, нити постоји забележба постојања тог права, јер је претходно уписана предбележба решењем Службе за катастар непокретности брисана, па је, сходно наведеном, у ставу II изреке побијаног решења одбио захтев Вишег јавног тужилаштва у Београду да се од окривљеног АА привремено одузме право ванкњижног сувласништва на 1/9 наведеног земљишта.

Истовремено, првостепени суд је у ставу III тачка 1. изреке решења усвајањем захтева Вишег јавног тужилаштва у Београду од власника трећег лица ПД "ББ" д.о.о. одузео право ванкњижног сувласништва на 6/9 идеалних делова наведене непокретности. Дајући у образложењу решења разлоге за своју одлуку, првостепени суд је навео да постоје основи сумње да је тај део имовине привредног друштва проистекао извршењем кривичног дела окривљеног АА, а затим пренет на наведено привредно друштво, имајући у виду да је привредно друштво као купац са уделом од 6/9 предметне непокретности од вредности целокупне непокретности од 250.000 евра исплатило износ од 125.000 евра, односно половину износа, што приближно одговара уделу тог привредног друштва на предметној непокретности, па да је, имајући у виду да је ПД "ББ" д.о.о. имало основ за укњижбу на наведеној непокретности јер је испунило своју уговорну обавезу, као и с обзиром на чињеницу да су уговор о купопродаји и анекс уговора о купопродаји и даље на снази, односно да нису раскинути, постало ванкњижни власник предметне непокретности са уделом од 6/9.

Међутим, Апелациони суд у Београду је нашао да се основано жалбом браниоца власника окривљеног АА и пуномоћника власника трећег лица ПД "ББ" д.о.о. истиче да је погрешан закључак првостепеног суда да је ПД "ББ" д.о.о. стекло право ванкњижног сувласништва на 6/9 идеалних делова наведене непокретности.

Наиме, одредбом члана 6 Уговора о купопродаји непокретности закљученог између ЦЦ, као продавца, која је искључиви власник земљишта површине 7а99м² на КП ... ЛН ... КО ..., и ПД "ББ" д.о.о., АА, КК и ЛЛ, као купаца, прописано је, између осталог, да су се уговорне стране споразумеле да се купац на основу уговора и потврде о исплати купопродајне цене у целости може уписати као власник купљене непокретности у Служби за катастар непокретности без даљег присуства и сагласности продавца (*clausula intabulandi*).

Имајући у виду да је, дакле, наведеном одредбом уговора о купопродаји непокретности јасно дефинисано да се тек по исплати купопродајне цене у целости купци могу као сувласници уписати у катастар непокретности, као и чињеницу да је ЦЦ уписана у лист непокретности као власник наведеног земљишта са уделом од 1/1, то је, по оцени Апелационог суда у Београду, стицање права својине од стране лица која су са њом у својству купаца закључила уговор о купопродаји, условљено исплатом купопродајне цене у целости. Притом, како се у својству купаца појављује више лица која би, по исплати купопродајне цене на предметној непокретности стекла право сусвојине са уговореним опредељеним идеалним уделима, то је, по налажењу овог суда, супротно разлозима првостепеног суда датим у побијаном решењу, код чињенице да купци нису у потпуности испунили своју уговорну обавезу према продавцу и исплатили целокупну купопродајну цену сразмерно својим уделима, без утицаја чињеница да ли је неко од купаца исплатио део купопродајне цене сразмерно свом уделу, будући да би у противном, у конкретном случају, уколико би се прихватила теза првостепеног суда да је ПД “ББ” д.о.о. стекло право ванкњижног сувласништва на 6/9 спорне непокретности продавац био доведен у позицију да остане сувласник на преосталом делу непокретности, што је противно његовој вољи израженој у закљученом уговору и анексу уговора о купопродаји предметне непокретности у целини.

Сходно наведеним разлозима, Апелациони суд у Београду је нашао да је првостепени суд, иако се разлози дати у побијаном решењу не могу у потпуности прихватити, правилно одбио захтев Вишег јавног тужилаштва у Београду да се од власника окривљеног АА привремено одузме право ванкњижног сувласништва на 1/9 идеалних делова земљишта површине 7а99м2, КП 75 КО ..., закључујући да окривљени није стекао право ванкњижног сувласништва на наведеном земљишту.

С тим у вези, Апелациони суд у Београду је имао у виду жалбене наводе Вишег јавног тужилаштва у Београду којима се указује да су и даље на правној снази уговор о купопродаји непокретности и анекс тог уговора по коме су купци ЦЦ исплатили више од 1/2 купопродајне цене, односно 140.000 евра, а који новац им она није вратила, нити је уговор раскинула, при чему иста такође није у непосредном, нити фактичком притежању предметне непокретности, па је нашао са су исти неосновани, с обзиром да уговор о купопродаји непокретности представља само правни посао, а да је за стицање ванкњижног права својине неопходно и да је у целости исплаћена купопродајна цена, чиме би се стекли услови за укњижбу права својине, као и будући да питање раскида уговора и повраћаја новца на име исплате дела купопродајне цене може бити предмет разматрања у евентуалном парничном поступку између уговорних страна.

Имајући у виду све наведено, Апелациони суд у Београду је делимичним усвајањем жалбе браниоца власника окривљеног и пуномоћника власника трећег лица укинуо привремено одузимање од власника трећег лица ПД “ББ” д.о.о. ванкњижног права сувласништва на земљишту површине 7а99м2, на КП ... ЛН ... КО ..., и то права на 6/9 идеалних делова, на основу уговора о купопродаји овереног код јавног бележника Србислава Цвејића под ОПУ 58-214 од 12.09.2014. године и анекса уговора овереног код истог нотара под ОПУ 776/2015 дана 15.04.2015. године, одређено ставом III тачка 1. изреке решења, док је жалбу заменика Вишег јавног тужилаштва у Београду,

као и у преосталом делу жалбу браниоца власника окривљеног и пуномоћника власника трећег лица одбио као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одбио предлог браниоца власника окривљеног и пуномоћника власника трећег лица да се у допуну доказног поступка испитају сведоци ЧЧ, ЦЦ и ШШ налазећи да су наведени доказни предлози у смислу одредбе члана 395 став 4 тачка 1 ЗКП неоправдано неблаговремени, будући да је предлагач за њих знао како приликом подношења одговора на захтев Вишег јавног тужилаштва у Београду, тако и приликом изјављивања жалбе против првостепеног решења, али их није предложио, с обзиром да се, како је навео, одбрана фокусира на доказе везане за кривично дело које му је стављено на терет у предмету у ком се налазио у притвору, а који разлози су, по оцени овог суда, неоправдани. Из истих разлога, овај суд није посебно ценио ни достављене неоверене уговоре о зајму новца закључене између окривљеног и ЧЧ са пратећим признаницама, као ни неоверене споразуме о позајмици закључене између окривљеног и ЦЦ и ШШ.

Сходно свему наведеном, Апелациони суд у Београду је применом одредбе члана 32 став 2 и став 3 тачка 3 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела у вези члана 467 став 4 ЗКП донео одлуку као у изреци решења.

Записничар

Јелена Мијушковић, с.р.

Председник већа-судија

Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић